

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quas clades barbari sustinuerint, qui Ioanni tyranno opitulati sunt. Cap.
XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

quidem mansuetudinem Deus hostes illius sine præliorum certaminibus ei subiugavit : sicut tum trophæa contra Ioannem tyrannum statuta, tum clades Barbarorum, quæ post consecuta est, euidenter ostendit . Nam Deus talia beneficia in hunc sanctissimum Imperatorem contulit, qualia in eos, qui olim iustitiam in vita diligenter colebant, contulerat. Atque certè non assentandi studio impulsus hæc scribo, sed reuera ita se habere omnibus deinceps perspicuè declarabo.

Quas clades barbari sustinuerint, qui Ioanni tyranno opitulati sunt. CAP. XLII.

POST tyranni necem, Barbari, quos ille ad auxilium sibi contra Romanos ferendum accersuerat, in fines imperij Romani incursionem facere constituerunt. Quo audito Imperator uti solet, istarum rerum curam Deo commendauit, atq; precibus se totum dedens, breui, quod in optatis erat, est consecutus. Quibus autem cladibus barbari opprimerentur, non incommodum est hoc loco recensere. Primum illorum dux, nomine Rugas fulminis iactu interiit, Deinde pestis subsecuta, maximam partem hominum qui ei parebant, è medio sustulit. Neque hoc satis esse videbatur, sed ignis etiam de celo delapsus, complures eorum qui supererant, absumpsit. Quæ res Barbarorum animis maximum iniecit timorem, non tam propterea quod contra bellicosam Romanorum gentem arma ferre ausi fuissent, quàm quòd Romanos à Deo præpotenti adiutos animaduernerent . Eodem tempore Proclus episcopus prophetiam quandam ex Ezechiele petitam in ecclesia docuit, eamque præclare ad salutem iam tum Romanis à Deo datam non sine maxima omnium commendatione accommodatit . Prophetia autem hæc est . Tu fili hominis vaticinare super Gog, principem Rhos, Misoch, & Thobel. Iudicabo eum morte & sanguine, & pluuia inundanti, & lapidibus grandinis : & ignem & sulfur pluam super eum, & super omnes qui sunt cum eo, & in gentes multas cum eo, & magnificabor, & glo-

SOCRAT. HISTOR.

& glorificabor, & notus ero in oculis multarum gentium: & scient quia ego sum dominus. Hac de causa Proclus maximam, ut dixi, laudem consecutus est.

Quòd Imperator Valentinianus Iunior Eudoxiam Theodosii filiam duxit uxorem.

CAP. XLIII.

Imperator verò Theodosius, ob suam ipsius mansuetudinem cum alia multa beneficia, tum illud vnum in primis diuina prouidentia recepit. filiã habuit ex coniuge Eudocia, cui Eudoxia nomen erat. Hanc Valentinianus eius consobrinus, quem partium occidentalium Imperatorem creauerat, sibi in matrimonium dari postulauit. Theodosius Imperator eius postulationi morem gessit. Ac cum esset de loco aliquo intermedio inter Romam & Constantinopolim interiecto ad celebrandas nuptias deliberatum, visumq; Thessalonica, itinere quasi dimidiato, illud negotij obire, Valentinianus Theodosio per literas significauit, ut nihil ipse sibi de ea re exhiberet molestiã. Se enim Constantinopolim venturum dixit. Itaque cum res partiũ occidentalium in tuto collocauisset, nuptiarum causa Constantinopolim proficiscitur. quibus confectis Isidoro, & Sinatore Coss. capit coniugem, & ad partes versus occidentem maturè reuertitur. Theodosius Dei beneficio hoc prospero & foelici casu potitus est.

Quòd Imperator ab Episcopo Proclo persuasus, Ioannis corpus ab exilio Constantinopolim transferendum, ac in apostolorũ ecclesia reponendũ curauit.

CAP. XLIIII.

Exiguo tempore post, Proclus Episcopus eos, qui propter Ioannis abdicationem separatim conuentus peragebant, cum cæteris in concordiam reduxit, & prudentia eorum animos offensos permulsi. Sed qua ratione istud effecerit, dicam. Corpus Ioannis Comanis sepultum, vbi Imperatori eam rem persuaserat, trigesimo quinto anno post eius abdicationem Constantinopolim transferendum curauit. Quod cum multo honore & splendida pompa publicè